

УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ ЩОДО РОЗВИТКУ ТРАНСПОРТНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ ТА РИЗИКУ

Шарко О. В., Мовчан П. В.

*Херсонська державна морська академія
(Україна)*

Модель управління розвитком транспортних технологій у зв'язку з глибокими змінами, що відбуваються в структурі транспортних перевезень, досягла під час своєї реалізації межі своєї функціональності і не здатна підлаштуватися під поточні зміни. За даними ЮНТАД у 2022 р. Згідно огляду морського транспорту на Конференції Організації Об'єднаних Націй з торгівлі та розвитку у 2023 р., загальний обсяг морських перевезень сповільнився, що склало у відносному обчисленні 1,4%. Уповільнення темпу зростання є сприятливим зовнішнім непередбачуваним наслідком впливу зовнішнього середовища, несприятливою макроекономічною кон'юнктурою, а також швидкозростаючим сегментом контейнерних перевезень, зростання обсягу яких становило 1,2% у 2023 р.

Сучасний стан транспортних перевезень далекий до сталого. Пов'язано це з прискоренням інфляції та зростанням вартості життя споживачів, переорієнтацією попиту з товару на послуги. У 2023 р. Умови здійснення транспортних перевезень залишаються складними. Нормальному функціонуванню транспортних перевезень перешкоджає спричинена невизначеністю непомірна завантаженість портів та недотримання розкладу рейсів. У цих умовах прогнозування зростання транспортних перевезень стає важливим економічним і транспортним завданням морського флоту. Управління розвитком транспортних технологій пов'язують з інформаційною невизначеністю, яка викликана непередбачуваними діями впливу зовнішнього оточення: пандемією, військовими конфліктами, стихійними лихами. У цих умовах розв'язання завдань управління потребує обов'язкового використання спеціальних підходів, інформаційних та інтелектуальних технологій. Управління транспортними технологіями в умовах невизначеності розглядають як відкритий нелінійний процес, що динамічно змінюється і має системні властивості, де невизначеність – це брак інформації, недостовірність і неможливість точного прогнозування, а ризик – це прояв невизначеності, який виникає на етапі реалізації управління [1, 2]. Середній вік суден так зріс через те, що судновласники наливного і балкерного тоннажу невпевнені в тому, яким шляхом піде технічний розвиток, і які види палива виявляться найефективнішими, а також як зміняться нормативні вимоги і ціни на вуглецеві викиди.

Таким чином, можливо зробити висновки, що об'єктивною характеристикою невизначеності є високі темпи змін, що відбуваються, тому однією з ефективних управлінських стратегій є стратегія адаптивності, яка полягає в зосередженні управління на наявних змінних, і кожна управлінська ситуація стає унікальною для необхідного впливу. До рекомендацій щодо управління розвитком транспортних морських перевезень в умовах невизначеності слід віднести положення з управління ризиками, тому необхідно мати достовірну інформацію щодо процесів і наслідків ситуації, яка виникає, шляхом вивчення наслідків і можливих негативних сценаріїв.

ЛІТЕРАТУРА

1. Погонєць І. О., Николайчук Я. М. Методи визначення ентропії джерел інформації. Вісник Хмельницького національного університету. Хмельницький: ХНУ. 2007, 1(90), № 2. С. 93–99.
2. Lieb E. H. Yngvason J. The mathematics and Second Law of Thermodynamics / Modern Bizkhauss Classics Basel 2010. P. 334–358.